

Els mestres ensenyen a sumar

El Sindicat de Treballadors de l'Ensenyament del País Valencià (STE-PV) ha encetat un procés d'obertura per a sumar en el seu projecte nacional totes aquelles iniciatives que vulguen confluïr, més que integrar-se, en una Intersindical participativa.

ste
PAÍS VALENCIÀ
IIII

El Sindicat de Treballadors de l'Ensenyament del País Valencià (STE-PV) va aprovar en el seu sisè congrés de 1995 convertir-se en un sindicat intersectorial nacional: STE-PV Intersindical valenciana. La idea va sorgir tres anys abans, en el cinquè congrés del 1992, on el sindicat es va fer conscient que el bon funcionament de la seua organització resultava atractiu per a treballadors d'altres sectors fora de l'ensenyament, especialment aquells que mantenien un contacte més directe amb ells, com ara el personal administratiu i de serveis de col·legis i l'ensenyament universitari. Arran d'això, l'STE-PV determina obrir-se cap a altres sectors sense decidir-se encara a transformar-se en intersectorial. Segons Joan Blanco, membre de l'STE-PV que va defensar aquesta obertura el 1992, aquesta formació ja estava assentada: "començàvem a ser espill per a altres sectors". L'STE-PV ofería, segons els seus membres, un funcionament participatiu, assembleari i nacional que el distanciava del caire burocràtic, estructuralment piramidal i estatal dels grans sindicats de classe.

En primer lloc, l'STE-PV tenia i té una presència activa en totes les comarques valencianes i un plantejament nacional que el fa totalment independent de la confederació estatal en què està integrat. El caràcter nacional, segons Antoni Vinyes, es veu clarament si es pensa el que representaria per a l'STE-PV separar-se de la confederació i el que passaria amb

CCOO-PV o UGT-PV si feren el mateix. Vinyes assegura que, com ha passat en èpoques anteriors, l'STE-PV funciona de manera autònoma i no hi ha cap dependència sinó un intercanvi d'informacions i opinions amb la resta de federacions territorials. En canvi, la separació de la federació valenciana de qualsevol gran sindicat de classe comportaria un veritable trencament del sindicat, donada la

L'STE-PV ofereix un plantejament participatiu i nacional que el distancia del caràcter piramidal i burocràtic dels grans sindicats

seua estructura piramidal. El caràcter nacional de l'STE-PV ve ja dels seus orígens en l'època de la transició, segons Blanco. El 1976, els professionals de l'ensenyament s'uneixen en un moviment unitari sectorial del qual només es desmarca des del principi la UGT. Altres sindicats, com CCOO, no tenien encara una federació d'ensenyament. Dins d'aquest moviment unitari, es crea un debat sobre la conveniència que els mestres s'organitzaren en col·legis professionals o en moviment sindical no so-

lament reivindicatiu en el tema laboral sinó també defensor del sector públic. Després de triar la segona opció, el que en principi fou un bloc unit acabà atomitzant-se en dotze o tretze grups de mestres. A València es crea el SATE, a Castelló l'STEC i a Alacant l'STEA. Tots tres començaran a treballar junts des d'un bon principi i s'uniran definitivament en una organització única, l'STE-PV, l'any 1980. Segons Vinyes, aquest sindicat arrebegà aleshores aquells membres del primer bloc unitari que el consideraven bàsicament un moviment nacional.

La unitat sindical primigènia es consolida, segons Blanco, a mesura que es consoliden UGT i CCOO com els grans sindicats de classe. Segons els responsables de l'STE-PV, el creixement dels dos sindicats esmentats va acompanyat d'una organització cada vegada més burocratitzada i piramidal ("els grans temes, els negocien a Madrid quatre membres d'UGT i quatre de CCOO") i això crea problemes en l'estructura de base, que busca més participació.

Blanco defensa que l'estructura de l'STE-PV és molt més assembleària: no hi ha secretari general, sinó un secretariat nacional col·lectiu i cada tres mesos es reuneix un consell nacional, que no és fix sinó que els seus membres són elegits per cada assemblea comarcal segons el tema a tractar. "Les estructures de direcció del sindicat no són estructures de poder que determinen la política de les bases sinó a l'inrevés", afirma Blanco.

L'objectiu de l'STE-PV Intersindical Valenciana és establir i mantenir relacions amb aquelles organitzacions sindicals sectorials o d'empresa que accepten aquest sistema de treball com a bo o fins i tot el practiquen. "Volem —diu Blanco— animar la gent a organitzar-se perquè puguin confluïr d'alguna manera. No es tracta tant d'ampliar l'estructura com d'anar agrupant-nos col·lectivament". Membres del secretariat nacional de l'STE-PV opinen que experiències anteriors demostren que és difícil fer quallar un sindicat nacional de classe al voltant d'escissions d'altres grans sindicats. Per això consideren que és més fàcil agrupar diversos col·lectius entorn d'un sindicat nacional ja consolidat, encara que siga sectorial. És el mateix model que ha seguit el Sindicato de Trabajadores de la Educación de Canarias, que és una de les formacions que han creat la intersindical a les illes de l'Atlàntic.

Col·laboració intersindical.

Des que el STE-PV es convertí en Intersindical Valenciana, han presentat candidatures entre el personal administratiu i de serveis de l'ensenyament, en la Universitat i en la funció pública. Han aconseguit fer-se un lloc en les juntes de personal de la Conselleria d'Educació i Cultura —en les tres províncies— i en els serveis centrals territorials de la Generalitat. El futur ara consisteix a començar a treba-

llar amb altres sindicats sectorials o d'empresa i a engrescar aquells que estan descontents del funcionament d'altres sindicats. Tot això ho diuen els membres del STE-PV: fent constar que són molt respectuosos amb la resta d'organitzacions. "No volem llevar afiliats a ningú, sinó ser un referent per aquells que han abandonat la militància perquè estan descontents, tant si estan reorganitzats en d'altres sindicats com si no ho estan". Adel Francès, que és membre de la junta de personal dels serveis centrals de la Generalitat per la Intersindical Valenciana, explica que ja han rebut trucades de gent de diversos sectors que s'hi vol apuntar.

A més, de moment, l'STE-PV Intersindical Valenciana manté bona relació amb el sindicat sectorial de la banca SATE. Al mateix temps ha iniciat una lenta però eficaç implantació en la funció pública local, sobretot en les comarques on està més fortament implantada, com les Marines, la Vall d'Albaida, la Safor i, curiosament tractant-se d'un sindicat que s'autonomena nacional valencià, en comarques castellanoparlants com el Baix Segura, cosa que significa un pas important en la vertebració del País Valencià des del primer esglaó de la societat, el laboral.

Membres de l'STE-PV, en una manifestació de maig de 1988. La Intersindical vol atreure moviments sindicals nacionals i assemblearis de la funció pública i la indústria.

Àlex Milián

 Generalitat de Catalunya
Departament de Treball

(L'entem i
l'atenem)

FONS
SOCIAL
EUROPEU

Servei Català de Col·locació

Si necessita cobrir un lloc de treball a la seva empresa
té a la seva disposició els telèfons 902 22 11 11 i 902 22 10 44 (*)

(*) L'àmbit d'actuació del SCC legalment es cenyeix a Catalunya